

ՀՀ ֆինանսների նախարարություն

Հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողով

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ 45/7

10 նոյեմբերի 2015 թ.

Քննարկվեց «Երևան Զուր» ՓԲԸ 14.10.2015 թ-ի բողոքը ՀՀ ՖՆ ստուգումների կազմակերպման և դիտարկման վարչության 13.10.2015 թ-ի թիվ 5011188 ակտի դեմ:

«Երևան Զուր» ՓԲԸ բողոքում բերված փաստարկները.

ՀՀ ֆինանսների նախարարի 05.12.2014թ. թիվ 5011188 հանձնարարագրի համաձայն «Երևան Զուր» ՓԲԸ-ում (այսուհետ՝ Ընկերություն) իրականացված բյուջեի հետ փոխհարաբերությունների և հարկային մարմնի կողմից վերահսկվող օրենսդրության առանձին պահանջների կատարման ճշտության ստուգման արդյունքներով ՀՀ ՖՆ ստուգումների կազմակերպման և դիտարկման վարչության կողմից սույն թվականի հոկտեմբերի 13-ին կազմվել է թիվ 5011188 ակտը (այսուհետ՝ Ակտ), որի 3-րդ կետի վերաբերյալ Ընկերությունն ամբողջությամբ առարկում է և «ՀՀ-ում ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքի 11-րդ հոդվածով սահմանված կարգով ներկայացվում է սույն բողոքը:

Ակտի 3-րդ կետում գրեթե տառացիորեն մեջբերված է «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 7-րդ հոդվածի 16-րդ մասի, 26-րդ հոդվածի 1-ին մասի առաջին պարբերության և 27-րդ հոդվածի 2-րդ մասի շարադրանքը (վերջինիս մեջբերումը առնվազն տարօրինակ է, քանի որ ներկայացված «խախտումները» ուղղակիորեն վերագրվում են Ընկերության կողմից իրականացրած՝ «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 7-րդ հոդվածի 16-րդ մասով սահմանված գործարքներին, հետևաբար, օրենքի 27-րդ հոդվածն ընդհանրապես կիրառելի չէ տվյալ դեպքում), այնուհետև, անհիմն հետևություն է արվում այն մասին, թե իբր Ընկերությունը խախտել է թվարկած հոդվածներով և դրանց համապատասխան մասերով սահմանված իրավական նորմերը: Սակայն որևէ կերպ ներկայացված չէ խախտման բնույթը, ինչպես նաև նշված չէ, թե Ընկերության կողմից հիշյալ հոդվածներով և դրանց համապատասխան մասերով սահմանված որ իրավական նորմերն են խախտվել, ինչը հանդիսանում է ՀՀ օրենսդրության պահանջ: Մասնավորապես, «ՀՀ-ում ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի 2-րդ մասով սահմանված է, որ ակտում նշվում են ստուգմամբ բացահայտված խախտումները, խախտումների նկարագրությունը, խախտման ժամկետը (եթե հնարավոր է որոշել) և այն իրավական նորմերը, որոնց պահանջները չեն կատարվել:

«Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 55-րդ հոդվածի 1-ին մասով սահմանված է, որ վարչական ակտն իր բովանդակությամբ պետք է համապատասխանի դրա ընդունման համար օրենքով սահմանված պահանջներին, նշում պարունակի այն բոլոր էական փաստական և իրավաբանական հանգամանքների վերաբերյալ, որոնք վարչական մարմնին հիմք են տվել ընդունելու համապատասխան որոշում:

Ընկերության կարծիքով, վարչական մարմինների համար նման իրավական պարտականություն սահմանելու հիմնական գաղափարախոսությունն այն է, որ ստուգումների ընթացքին և/կամ ստուգման արդյունքների ամփոփմանը չմասնակցած ցանկացած անձ կարողանա վարչական մարմնի կողմից հրապարակված վարչական ակտի ուսումնասիրության արդյունքում պատկերացում կազմել խախտման բնույթի մասին, ինչպես նաև բոլոր էական փաստական և իրավաբանական այն հանգամանքների

վերաբերյալ, որոնք ուսումնասիրվել են վարչական մարմնի կողմից՝ որոշում կայացնելուց առաջ:

Տվյալ պարագայում, քանի որ առանց որևէ նախապատմությունների, բացատրությունների և հիմնավորումների ներկայացնելու ՀՀ ՖՆ ստուգումների կազմակերպման և դիտարկման վարչության ստուգող խումբը (այսուհետ՝ Ստուգող խումբ) գտնում է, որ Ընկերությունը խախտել է «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 26-րդ հոդվածի պահանջը, որով սահմանված է, որ հիշյալ օրենքի 7-րդ հոդվածի 16-րդ մասով սահմանված գործարքներին (գործառնություններին) ուղղակիորեն վերագրվող մատակարարների հարկային հաշիվներում առանձնացված ԱԱՀ-ի գումարները հաշվանցման (պակասեցման) ենթակա չեն: Մատնանշած «խախտման» վերաբերյալ լոկ կարող ենք ենթադրել, որ Ստուգող խմբի կողմից, հավանաբար, անտեսվել կամ յուրովի է մեկնաբանվել «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 26-րդ հոդվածի 1-ին մասով սահմանված ընդհանուր նորմից բացառություն սահմանող այն իրավական նորմը («բացառությամբ սույն օրենքի 7 հոդվածի 3-րդ և 16-րդ կետերով սահմանված դեպքերի» արտահայտությունը), որի հիման վրա Ընկերությունը, այնուամենայնիվ, «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 7-րդ հոդվածի 15-րդ մասով սահմանված գործարքների (գործառնությունների) գծով մատակարարների հարկային հաշիվներում առանձնացված ԱԱՀ-ի գումարները հաշվանցելու (պակասեցնելու) իրավունք ունի:

Այստեղ առկա է մի շատ կարևոր փաստարկ ևս. եթե Ստուգող խումբը այլ կերպ, այսինքն՝ «յուրովի» է մեկնաբանել «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 26-րդ հոդվածի 1-ին մասով սահմանված ընդհանուր նորմից բացառություն սահմանող վերոհիշյալ իրավական նորմը, ապա Նա պարտավոր էր հղում կատարել «Իրավական ակտերի մասին» ՀՀ օրենքով կամ ՀՀ արդարադատության նախարարի կողմից սահմանված օրենսդրական տեխնիկայի տեխնիկական այն կանոնի վրա, որի կիրառմամբ է հիշյալ իրավական Նորմը մեկնաբանվել և որի հիման վրա է նման դիրքորոշում ձևավորվել:

Անհրաժեշտ է նաև նշել, որ Ստուգող խումբը, փաստորեն, անտեսել է ՀՀ գործադիր մարմնի, մասնավորապես, ՀՀ ֆինանսների նախարարության շատ կարևոր մի օրենսդրական նախաձեռնության (որի արդյունքում օրենսդիրն ընդունել է «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքում լրացում և փոփոխություններ կատարելու մասին» 25.05.2011թ. թիվ ՀՕ-188-Ն օրենքը) հիմնական իմաստն ու առաքելությունը, որով, ըստ էության, ոլորտում գործող կազմակերպությունների համար հարկման ոչ խտրական, միատեսակ և արդար պայմաններ սահմանելու նպատակ հետապնդելով, ՀՀ գործադիր մարմնի առաջարկությամբ (նախաձեռնությամբ) օրենսդիրը 2011 թվականի մայիսի 25-ի թիվ ՀՕ-188-Ն օրենքի ընդունմամբ սահմանել է հետևյալը.

1. Օրենքի 7-րդ հոդվածը լրացվել է Նոր՝ 16-րդ կետով (որի բովանդակությունը Ստուգող խումբը Ներկայացրել է Ակտում).

2. Օրենքի 26-րդ հոդվածի 1-ին մասի 2-րդ ենթակետում «7 հոդվածի 3-րդ կետով» բառերը փոխարինվել են «7 հոդվածի 3-րդ և 16-րդ կետերով» բառերով, որով, ըստ էության, մատակարարների հարկային հաշիվներում առանձնացված ԱԱՀ-ի գումարները հաշվանցելու (պակասեցնելու)՝ 7-րդ հոդվածում թվարկված գործարքների (գործառնությունների) գծով առկա արգելքի ընդհանուր նորմից բացառություն է սահմանվել նաև օրենքի 7-րդ հոդվածի 16-րդ մասով սահմանված գործարքների (գործառնությունների) համար:

Կարևոր է ընդգծել մի փաստ ևս. «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 7-րդ հոդվածի 3-րդ մասով սահմանված գործարքների և գործառնությունների (հրապարակային պայմանագրերով սահմանված երաշխիքային ժամանակահատվածում անհատույց մատուցվող սպասարկման ծառայությունների) գծով տարիներ ի վեր

«հաջողությամբ» գործել է օրենքի 26-րդ հոդվածով սահմանված բացառությունը՝ հնարավորություն ընձեռելով այդ գործառնություններով զբաղվող հարկ վճարողներին օրենքով սահմանված ընդհանուր կարգով հաշվանցել (պակասեցնել) այդ գործառնություններին վերագրվող՝ մատակարարների հարկային հաշիվներում առանձնացված ԱԱՀ-ի գումարները: Այս առումով, կարևոր է հիշեցնել, որ ներկայումս գործող ՀՀ պետական եկամուտների նախարարի 02.05.2002թ. թիվ 02/577 հրամանով հաստատված «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի որոշ դրույթների վերաբերյալ» հրահանգի 14.2. կետի համաձայն «Մատակարարների հարկային հաշիվներում (ներմուծման դեպքում՝ մաքսային հայտարարագրերում) առանձնացված ԱԱՀ-ի գումարները՝ սույն հրահանգի 11 բաժնում նշված կարգով հաշվանցման (պակասեցման) եթակա չեն օրենքի 7 հոդվածի համաձայն ԱԱՀ-ով չհարկվող (հարկվող օբյեկտ չհամարվող) գործարքներ (բացառությամբ նույն հոդվածի 3-րդ կետով սահմանված դեպքերի)... իրականացնելու դեպքերում...»: Ակնհայտ է, որ «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 7-րդ հոդվածի 3-րդ և 16-րդ հոդվածները, օրենքի 26-րդ հոդվածի կիրառման իմաստով, «փոխկապակցված» են, այսինքն՝ երկու դեպքում էլ մոտեցումը պետք է լինի միասնական, կամ երկու դեպքում էլ մատակարարների հարկային հաշիվներում առանձնացված ԱԱՀ-ի հաշվանցում թույլատրվում է, կամ երկու դեպքում էլ չի թույլատրվում:

Ամփոփելով վերոհիշյալը, ակնհայտ է, որ Ընկերությունն ունեցել է իր կողմից իրականացվող «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 7-րդ հոդվածի 16-րդ մասով սահմանված գործարքներին (գործառնություններին) ուղղակիորեն վերագրվող՝ մատակարարների հարկային հաշիվներում առանձնացված ԱԱՀ-ի գումարները հաշվանցելու (պակասեցնելու) իրավունք, որն էլ իրականացրել է՝ ՀՀ հարկային օրենսդրության պահանջներին համապատասխան:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 63-րդ, 69-րդ և 70-րդ հոդվածներով Ընկերությունը խնդրում է ՀՀ ՖՆ ստուգումների կազմակերպման և դիտարկման վարչության 2015 թ-ի հոկտեմբերի 13-ի թիվ 5011188 ակտը մասնակի՝ ակտի 3-րդ կետի մասով, ճանաչել անվավեր:

ՀՀ ֆինանսների նախարարության հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովի եզրակացությունը.

ՀՀ ՖՆ հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովը (այսուհետ նաև Հանձնաժողով), ուսումնասիրելով սույն գործին առնչվող նյութերն ու ապացույցները եկավ հետևյալ եզրակացության:

Քննարկման ընթացքում նշվեց, որ ՀՀ ֆինանսների նախարարի 05.12.2014 թ-ի թիվ 5011188 հանձնարարագրի համաձայն «Երևան Զուր» ՓԲԸ-ում իրականացվել է բյուջեի հետ փոխհարաբերությունների ճշտության ստուգում: Արդյունքում կազմվել է ՀՀ ՖՆ ստուգումների կազմակերպման և դիտարկման վարչության 13.10.2015 թ-ի թիվ 5011188 ակտը (այսուհետ նաև Ակտ), որով լրացուցիչ գանձման է առաջադրվել ընդամենը 819.636.636 դրամ:

Ակտի 3-րդ կետով մասնավորապես արձանագրվել է, որ համաձայն «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 7 հոդվածի 16-րդ կետի ԱԱՀ-ով չեն հարկվում (հարկման օբյեկտ չեն համարվում)՝ կոնցեսիոների (օպերատորի) կողմից Հայաստանի Հանրապետության կառավարության սահմանած չափանիշների համաձայն ՀՀ կառավարության լիազոր մարմնի կողմից որպես կոնցեսիայի պայմանագիր որակված գործարքի պայմանների շրջանակներում կոնցեդենտին (շնորհատուին) պատկանող ենթակառուցվածքային ակտիվները, դրանց առանձին տարրերի վրա կատարված բարելավման արդյունքը կամ գնված կամ կառուցված կամ փոխարինված ենթակառուցվածքային ակտիվները

(նյութական կամ ոչ նյութական), դրանց կազմում առանձին տարրերը կոնցեսիայի պայմանագրի գործողության ընթացքում կամ ավարտին կոնցեդենտին (շնորհատուին) սեփականության իրավունքով փոխանցելու գործառնությունները, ինչպես նաև կոնցեդենտին (շնորհատուին) կոնցեսիոն ծառայությունների մատուցումը: Համաձայն «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 26-րդ հոդվածի 2-րդ կետի օրենքի 23 հոդվածում նշված դեպքերում մատակարարների հարկային հաշիվներում (ներմուծման դեպքում՝ մաքսային հայտարարագրերում, հսկիչ-դրամարկղային մեքենաների կտրոններում, կրճատ հաշիվ ապրանքագրերում) առանձնացված ԱԱՀ-ի գումարները (այդ թվում նաև՝ օրենքի 6.1-րդ հոդվածով սահմանված՝ ներմուծման պահին վճարման ժամկետը հետաձգված ԱԱՀ-ի գումարները) հաշվանցման (պակասեցման) ենթակա չեն՝ 7 հոդվածի համաձայն հարկվող օբյեկտ չհամարվող և 15 հոդվածի համաձայն ԱԱՀ-ից ազատված, այդ թվում՝ արտոնագրային վճարով կամ հաստատագրված վճարով կամ շրջանառության հարկով հարկվող գործարքների (գործառնությունների) գծով, ինչպես նաև այն գործարքների գծով, որոնց վրա չի տարածվում օրենքի գործողությունը: Համաձայն «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 27-րդ հոդվածի 2-րդ կետի, եթե նույն օրենքի համաձայն ԱԱՀ վճարող համարվող անձինք միաժամանակ իրականացնում են ԱԱՀ-ով հարկվող և ԱԱՀ-ով չհարկվող գործարքներ (ներառյալ՝ ԱԱՀ-ից ազատված, հարկման օբյեկտ չհամարվող, հաստատագրված կամ արտոնագրային վճարներով կամ շրջանառության հարկով հարկվող գործարքներ, ինչպես նաև այնպիսի գործարքներ, որոնց վրա չի տարածվում սույն օրենքի գործողությունը), ապա՝ հաշվետու ժամանակաշրջանում հաշվանցման ենթակա գումարներից պակասեցվում են ԱԱՀ-ով չհարկվող գործարքներին ուղղակիորեն վերագրվող ձեռքբերումների հարկային հաշիվներում, ինչպես նաև ապրանքների ներմուծման մաքսային հայտարարագրերում առանձնացված ԱԱՀ-ի գումարները:

Ձեռքբերման սկզբնական հաշվառման փաստաթղթերի, հարկային հաշիվների, մատակարարներին կատարած բանկային փոխանցումներին վերաբերվող փաստաթղթերի, այդ փաստաթղթերում առկա տեղեկատվության հավաքման և համակարգման գրանցամատյանների, ինչպես նաև հաշվանցման ենթակա ԱԱՀ-ի հաշվապահական հաշվառման գրանցամատյաններում կատարված ձևակերպումների և հարկային մարմին ներկայացված ԱԱՀ-ի հաշվարկներում հաշվանցված ԱԱՀ-ի գումարների ստուգումից պարզվեց, որ կազմակերպությունը ստուգվող ժամանակաշրջանում 2013թ.-ի հունվարից դեկտեմբեր և 2014թ.-ի փետրվարից սեպտեմբեր ամիսներին ներառյալ «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 7-րդ հոդվածի 16-րդ կետի համաձայն ԱԱՀ-ով չհարկվող գործարքներին ուղղակիորեն վերագրվող ձեռքբերումների մասով, խախտելով վերը շարադրված հոդվածների պահանջները ավել հաշվանցումներ է կատարել 2013թ.-ի հունվարից մինչև 2014թ.-ի սեպտեմբերը ներառյալ ժամանակահատվածում ընդամենը՝ 406036193 դրամ (այդ գործարքներին ուղղակիորեն վերաբերվող ձեռքբերման փաստաթղթերի ցանկը կցվում է): Արդյունքում կազմակերպությունը հարկային մարմին ներկայացված ԱԱՀ-ի հաշվարկներով սահմանված կարգի խախտումով հաշվանցումներ կատարելու հետևանքով ըստ հաշվետու ժամանակաշրջանների պետական բյուջե վճարման ենթակա պակաս ԱԱՀ է ցույց տվել նշված գումարների չափով:

Արդյունքում հիմք ընդունելով «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 43-րդ հոդվածի, նույն հոդվածի երկրորդ մասի բ) կետի, «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 23-րդ և 25-րդ հոդվածների դրույթները ԱԱՀ-ի գծով լրացուցիչ վճարման ենթակա գումար է առաջադրվել ընդամենը 819.636.636 դրամ:

Ակտի 3-րդ կետով արձանագրվածի վերաբերյալ հարկ է նշել հետևյալը.

«Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 7-րդ հոդվածի 16-րդ կետի համաձայն (25.06.2011թ. ուժի մեջ մտած «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքում լրացում և փոփոխություններ կատարելու» ՀՕ-

188-Ն օրենքի խմբագրությամբ)՝ ԱԱՀ-ով չեն հարկվում (հարկման օբյեկտ չեն համարվում) կոնցեսիոների (օպերատորի) կողմից ՀՀ կառավարության սահմանած չափանիշների համաձայն ՀՀ կառավարության լիազոր մարմնի կողմից որպես կոնցեսիայի պայմանագիր որակված գործարքի պայմանների շրջանակներում կոնցեդենտին (շնորհատուին) պատկանող ենթակառուցվածքային ակտիվները, դրանց առանձին տարրերի վրա կատարված բարելավման արդյունքը կամ գնված կամ կառուցված կամ փոխարինված ենթակառուցվածքային ակտիվները (նյութական կամ ոչ նյութական), դրանց կազմում առանձին տարրերը կոնցեսիայի պայմանագրի գործողության ընթացքում կամ ավարտին կոնցեդենտին (շնորհատուին) սեփականության իրավունքով փոխանցելու գործառնությունները, ինչպես նաև կոնցեդենտին (շնորհատուին) կոնցեսիոն ծառայությունների մատուցումը: Միաժամանակ, վերոնշյալ հոդվածի 3-րդ կետի համաձայն՝ ԱԱՀ-ով չեն հարկվում (հարկման օբյեկտ չեն համարվում) հրապարակային պայմանագրերով սահմանված երաշխիքային ժամանակահատվածում իրացված ապրանքների իրացնողի կողմից անհատույց մատուցվող սպասարկման ծառայությունները, այդ ծառայությունների շրջանակներում սահմանված որակին չհամապատասխանող ապրանքների, դրանց կոմպլեկտավորող տարրերի անհատույց փոխարինումը, այն ապրանքների մատակարարումն ու ծառայությունների մատուցումը, որոնց արժեքը ներառված է հրապարակային պայմանագրերի համաձայն մատակարարվող ապրանքների և մատուցվող ծառայությունների արժեքում:

«Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 26-րդ հոդվածի 2-րդ կետի համաձայն՝ օրենքի 23-րդ հոդվածում նշված դեպքերում մատակարարների հարկային հաշիվներում (ներմուծման դեպքում՝ մաքսային հայտարարագրերում, իսկ ԵՏՄ անդամ պետություններից ՀՀ տարածք ներմուծված ապրանքների գծով՝ ներմուծման հարկային հայտարարագրերում, հսկիչ-դրամարկղային մեքենաների կտրոններում, կրճատ հաշիվ ապրանքագրերում) առանձնացված ԱԱՀ-ի գումարները (այդ թվում նաև՝ նույն օրենքի 61-րդ հոդվածով սահմանված՝ ներմուծման պահին վճարման ժամկետը հետաձգված ԱԱՀ-ի գումարները) հաշվանցման (պակասեցման) ենթակա չեն օրենքի 7 հոդվածի համաձայն հարկվող օբյեկտ չհամարվող և 15 հոդվածի համաձայն ԱԱՀ-ից ազատված, այդ թվում՝ արտոնագրային վճարով կամ հաստատագրված վճարով կամ շրջանառության հարկով հարկվող կամ ընտանեկան ձեռնարկատիրության գործունեության գործարքների (գործառնությունների) գծով, ինչպես նաև այն գործարքների գծով, որոնց վրա չի տարածվում օրենքի գործողությունը: Նույն կետում նշված դեպքերում մատակարարների հարկային հաշիվներում (ներմուծման դեպքում՝ մաքսային հայտարարագրերում, իսկ ԵՏՄ անդամ պետություններից Հայաստանի Հանրապետության տարածք ներմուծված ապրանքների գծով՝ ներմուծման հարկային հայտարարագրերում, հսկիչ-դրամարկղային մեքենաների կտրոններում, կրճատ հաշիվ ապրանքագրերում) առանձնացված ԱԱՀ-ի գումարները միացվում են ապրանքները ձեռք բերելու գնին կամ արտադրության շրջանառության ծախսերին, բացառությամբ օրենքի 7 հոդվածի 3-րդ և 16-րդ կետերով սահմանված դեպքերի:

ՀՀ ՊԵՆ 02.05.2002թ. N02/577 հրամանով հաստատված «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի որոշ դրույթների վերաբերյալ» հրահանգի 14.2-րդ կետի համաձայն՝ մատակարարների հարկային հաշիվներում (ներմուծման դեպքում՝ մաքսային հայտարարագրերում) առանձնացված ԱԱՀ-ի գումարները՝ նույն հրահանգի 11 բաժնում նշված կարգով հաշվանցման (պակասեցման) ենթակա չեն օրենքի 7 հոդվածի համաձայն ԱԱՀ-ով չհարկվող (հարկվող օբյեկտ չհամարվող) գործարքներ (բացառությամբ նույն հոդվածի 3-րդ կետով սահմանված դեպքերի), օրենքի 15 հոդվածի համաձայն ԱԱՀ-ից ազատված գործարքներ (գործառնություններ) իրականացնելու դեպքերում, ինչպես նաև այնպիսի գործարքներ իրականացնելիս, որոնց վրա չի տարածվում օրենքի գործողությունը: Նույն կետում նշված

դեպքերում մատակարարների հարկային հաշիվներում (ներմուծման դեպքում՝ մաքսային հայտարարագրերում) առանձնացված ԱԱՀ-ի գումարները միացվում են ապրանքները ձեռք բերելու գնին կամ արտադրության ու շրջանառության ծախսերին:

Հարկ է նշել, որ 25.06.2011թ. ուժի մեջ մտած «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքում լրացում և փոփոխություններ կատարելու» ՀՕ-188-Ն օրենքով «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 7-րդ հոդվածի 16-րդ կետով նոր հարկվող օբյեկտ չհամարվող գործառնությունների և ծառայությունների համար իրավական առումով տրվել է նույն կարգավորումը (այդ թվում՝ օրենքի 26-րդ և 27-րդ հոդվածների կիրառման առումով), ինչ որ «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 7-րդ հոդվածի 3-րդ կետով նախատեսված դեպքում: Իսկ օրենքի 7-րդ հոդվածի 3-րդ կետով սահմանված դեպքի համար վերոնշյալ հրահանգի 14.2-րդ կետով պարզաբանվել է, որ օրենքի 7-րդ հոդվածի 3-րդ կետը բացառություն է մատակարարների հարկային հաշիվներում (ներմուծման դեպքում՝ մաքսային հայտարարագրերում) առանձնացված ԱԱՀ-ի գումարները հաշվանցելու սահմանափակման (չհաշվանցելու) առումով, քանի որ օրենքով նշված դեպքում հստակ բացառություն է սահմանված հարկային հաշիվներում (ներմուծման դեպքում՝ մաքսային հայտարարագրերում) առանձնացված ԱԱՀ-ի գումարները ապրանքները ձեռք բերելու գնին կամ արտադրության ու շրջանառության ծախսերին միացնելու առումով:

Հաշվի առնելով վերոգրյալը՝ Հանձնաժողովը եկավ այն եզրակացության, որ «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 7-րդ հոդվածի ինչպես 3-րդ, այնպես էլ 16-րդ կետերով նախատեսված դեպքերում մատակարարների հարկային հաշիվներում (ներմուծման դեպքում՝ մաքսային հայտարարագրերում, հսկիչ-դրամարկղային մեքենաների կտրոններում, կրճատ հաշիվ ապրանքագրերում) առանձնացված ԱԱՀ-ի գումարները ենթակա են հաշվանցման օրենքով սահմանված ընդհանուր կարգով:

Ելնելով քննարկման արդյունքներից և ղեկավարվելով «Հարկային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 43.1-րդ հոդվածի և «Մաքսային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 37-րդ հոդվածի պահանջներով հանձնաժողովը

ո ղ ռ ը ու մ է՝

Չեղյալ համարել ՀՀ ՖՆ ստուգումների կազմակերպման և ղիտարկման վարչության 13.10.2015 թ-ի թիվ 5011188 ակտի 3-րդ կետը:

Հանձնաժողովի նախագահ՝

Վ.ՄԻՐՈՒՄՅԱՆ